

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۴/۱۸

شهسوار سنگروال

ولي مولوي واصف د توپ خولي ته وتړل سو؟

اویا ولي مير محمد قاسم خان لغماني باندې،

د اعدام حکم وسو؟؟

مولوي محمد سرور خان واصف او مير محمد قاسم خان لغماني، دوی دخپل وخت او دخپلي ټولني هغه ټولنيز او سياسي شخصيتونه ول، چې دافغانستان په معاصر سياسي تاريخ کې، داسې يوگام واخست، چې دټولني په سياسي شعور کې دپام وړ ارزښت درلود.

دوی دځوانۍ په مهال هغه وخت يوله بل سره وپېژندل، چې دواړه په شاهي مدرسه کې وواودواړه ديوه پرمختللي مترقي فکر خاوندان وو.

هغه وخت په کلکته کې د« حبل المتين » په نوم يوه مهالني خپرېده، چې دوه گڼې به يې افغانستان ته راتلې، چې يوه گڼه يې امير حبيب الله خان ته اوبله يې سردار عبدالقدوس ته رسېده .

هغه گڼه چې دامير دربار ته رسېده، نو ددربار يوه نامتو شخص له خوا به چې مير احمد شاه خان نومېده، مير قاسم خان لغماني ته دهغې شخصي دوستي له مخې چې يو له بل سره يې درلوده ورکوله .

مولوي واصف او مير قاسم لغماني دواړو به له دغې مهالني نه استفاده کوله اوداهغه مهال و، چې په ترکيه کې ځوانانو دسلطان عبدالحميد خان په وړاندې اوپه ايران، مصر او هند کې هم، مشروطيت غځونې ته لاره اواره شوې وه .

ديوشمېر کورنيو او بهرنيو اغيزو او ضرورتونو له مخې ددسمبر په مياشت، کال ۱۹۰۹ مولوي محمد سرور خان او مير قاسم خان په خپلو هڅو دمولوي واصف په مشرۍ د مشروطيت تاريخي غورځنگ ته لاره پرانسته .

که څه هم داسې انگېرني اوليکني ترسترگو کېږي چې گڼي د مشروطه غوښتونکو غورځنگ موسس دحبيبي بنوونځي مدير ډاکتر غني و، ولي اوسنيو څېړنو وښوده، چې په دغه لړ کې، پخپله مير قاسم خان لغماني خپل زوي «پوهنيار» ته په ځغرده ويلي دي، چې دغه غورځنگ په هېواد مېنو ځوانانو چې دصفوفو شمېر يې شاوخوا لسگونو تنو ته رسېده په خپلو سرښندنو جوړ اووپاله، چې ديوه ځانگړي تشکيل له مخې په څو ډلگيو، چې دهرې ډلې شمېر يې لس تنو ته رسېده او عمومي رييس يې مولوي محمد سرور خان واصف وپه خپلې مبارزې پيل وکړ .

په ۱۹۰۹ کال دغورځنگ غړو، چې دمولوي واصف په مشرۍ په هغه تالار کې چې دحبيبي بنوونځي زده کوونکو به په کې زده کړه کوله غونډه وکړه، په دغه ناسته کې هندي ډاکتر غني او ورونو يې برخه نه درلوده .

په دغه ناسته کې امير حبيب الله خان ته، ديوي عريضي دتسويدورانديز هم وشو، چې په کې داسې راغلي وو:

په ځنو هېوادونو کې، خلک دزور او گواښ له مخې حکومتونه مجبوروي، چې نظام دخلکو غوښتنو غاړه کېږدي، مشروطه شکل اوقوانين پرې ومني، ولي دځنو هېوادونو پاچايان دروښانفکر واوروند اندوپه نوښت، دټولني دودې او پرمختگ لپاره، په هېواد کې د مشرويت اصول ته غاړه ږدي...

دغه عريضة ديوه نامتو شخص پروفيسر غلام محمد خان ميمنگي په وسيله، په جلال اباد کې دامير حبيب الله خان حضور ته وړاندې شوه .

امير پرته له دې چې ددغو هېواد پالو وښانفکرو، د روا غوښتنو پخلي وکړي، په ډېر غضب يې ديوشمېر درباريانو په لمسونه امر وکړ چې ددغه غورځنگ څلور مخکين او نوښتگر ځوانان له مينځه يوسي، چې دوه تنه يې دستي د درباريانو له خوا په تومانه ځاي پرځاي ووزل سول .

په دغه مهال غوربندي جوهر شا خان هملته و، چې امير ورته دحرام نمک خطاب وکړ، ولي هغه ورته وويل، ما ددې بيوځله اوبوسه ولس نمک خوړلی دی اودخپل زوند ترپايه به زه، دې ولس اوملت ته وفاداره پاتې شم اوخپل ځان به دولس دگتو لپاره قربا ني کړم .

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکني دليکنيزې بڼې پاڼوالي دليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايلولو مخکې په خپرو لولۍ

بیا یې په خُغرده ورته وویل، چې دپاچا رښتني دنده دملت دسراومال، حیثیت، ناموس ساتل دي، ولي حرام نمک تاسو یې ، چې دملت دخلکوپه پټ، عزت اوناموس تیری اوتجاوز کوی اوشپه و ورځ په بېباکی ، عیاشی اوبې ناموسی کې غرق یې ...

دده خبرې لا پاته نه وې رسېدلې، چې دامیر په امر په تومانچه وویشتل سواودتاریخ ددغه اتل زوند ته یې دپای ټکی کېښود .

کله چې مشروطه غوښتونکي دپاچا له کاواکه اوبېباکه تصمیم خبر شول، وې پتېبله چې نړیوالې رسنۍ له دې پرېکړې خبر کړي . نو په دغه لړکې دسرورخان پروانې زوی عثمان خان پروانې، چې ددربار له غلام بچه گانو څخه و، وې غوښتل هند ته ځان ورسوي اودلییزورسانیبوته دمشروطه غوښتونکو ستونزې اودمرگ کوم گواښ سره چې مخ دي دنړیوالو غورو ته ورسوي .

ولي له بده مرغه چې دمومندو په سیمه کې ونیول سواولاس تړلی یې دامیر حضور ته راووست او هغه هم په سپکو سپورو وکنځه ... ، ولي عثمان خان ورته وویل ، زه پوهیږم چې زما دزوند ډېرې شېبې نه دي پاتې ، خومور ستا دوزلو نیت نه درلود، ولي غوښتل موچې افغانستان دمشروطه غورزنگ له لارې اصلاح اوپر مخ لار سي .

بیا هم امیر امر وکړ چې دی دتوپ خولې ته وتړی ! وايې لوڅوی !! او همداسې هم وشول... ولي نه یوازې دی ، بلکې دده ملگری محمدایوب خان پوپلزی هم له ده سره یوځای ونیول سو اودواړه په توپ والوڅول سول .

مولوی محمد سرورخان واصف چې ددې غورزنگ موسس اومشر و اوکله چې دی دشیر پور په غونډۍ کې دتوپ خولې ته تړه، نودقلم اوکاغذ غوښتنه یې وکړه اودیوه وصیت په توگه یې راتلونکي نسل ته ولیکل :

ترک مال وترک جان وترک سر

دراه مشروطه اول منزلست

نه یوازې دی بلکې ورور یې سعاده خان الکوزی چې دی هم دهمدې غورزنگ غړی و، دمولوی واصف زوی احمدجان اوهمدارنگه دمشروطیت بل غړی عبدالقیوم خان الکوزی یې هم دتوپ خولې ته له ده سره یوځای وتړل اووالوڅول سول .

دلومړۍ ډلې دمشروطه غوښتونکو دغورځنگ غړودشمېر، چې مشر یې مولوی واصف و، په دې باب ویشلي نظرونه موجود دي ، تاریخپوه غبار ددوی شمېر ۴۵ تنه، پوهاند حبیبی ۴۱ تنه... ولي « پوهنیار » دخپل پلارمیرقاسم خان لغمانی له خولې چې هغه وخت دی ددې غورزنگ منشي اومولوی واصف دغورزنگ مشر وو، په سرکې دتولومشروطه غوښتونکو شمېر ۵۲ تنه ښودلی دی.

سره ددې چې دمشروطیت غورزنگ خپله تگلاره په بشپړه توگه کېښلې ده ، خولویه موڅه یې دکور دننه په سیاسي ، اقتصادي اوکلتوري چارو کې اصلاحات اوپرمختگ وواوپه بهرني ډگرکې، غوښتل، چې افغانستان یو خپلواک اوسرلوری هېواد وي، چې له انگریزانو خپله خپلواکي تر لاسه کړي .

دوخت په تېرېدو، ... سره دهغې چې دغه غورزنگ ډېره قرباني ورکړه ، خوبیا هم تردېره یې د خپلو موخو پخلی وکړ او تر یوه بریده هدف ته هم ورسېدل ، ټولنیز شعور وده وکړه او دغه بله شوي شمه له ډېرو قربانیو سره سره مړه نه شوه، (چې مور دویم مشروطه غوښتونکی خوځښت اونوښت دساري په توگه یادولی سو...)، دخپلو وینو بدل یې واخست اودامان الله تر مشرۍ لاندې شاهي مشروطه نظام ته لاره اواره کړه .

موردمخه دیوشمېر انگریزوله مخې وویل ، چې ځنې وايې دمشروطه غوښتونکو غورځنگ موسس ډاکټر غني و، ولي نه یوازې میرقاسم خان لغمانی ددې خبرې مخالف دی ، بلکې یوشمېر نور هم دانه مني چې ډاکټر غني ددې غورزنگ مشر وو.

په دې اړه ویل کېږي، وايې چې «دکندهار یواوسیدونکی کاکاسیداحمدخان، چې دی هم په دې تور نیول شوی و، یوچا ورته په زندان کې وویل ته هم دډاکټر غني دپېښې بندۍ یې ؟

سیداحمد کا کا ډېر په غوسه سواوپه داسې حال کې چې ډاکټر غني اونور بندیان هم هلته ناست ول، په لور اوازپه ډېرې بېباکۍ وویل :

« زه دډاکټر غني ښځه داسې داسې...، زه دغني په فقره کې بندي نه یم ، بلکې پخپله پکره کې بندي یم . » حال داچې ددې غورزنگ مقدماتي غونډه ۱۹۰۶ کال په شوربازار د میرقاسم خان لغمانی په کور کې جوړه سوې وه .

میرصاحب نه یوازې دلومړي مشروطه غوښتونکوله بنسټگرو څخه و، بلکې ددویم مشروطه غوښتونکوله غورزنگ سره هم مل واودزوند ترپایه دغه ارمان ته ژمن پاتې سواوپه دغه لاره کې ډېر کړاوونه وگالل .

میرقاسم لغمانی نه یوازې دمشروطه غوښتونکو دغورځنگ په لاره کې ډېرې ستونزې اوقربانۍ وگاللي ، بلکې دراتلونکو پېښو قرباني هم سو...

هغه مهال چې محمدنادرخان په ۱۳۱۲ هجري کال د چهارشنبې ورځ دعقرب په ۱۶مه نېټه د عبدالخالق نومي له خوا ووژل سو... په دغه تور ډېر کسان ونیول شول ، چې یوهم میرقاسم خان لغمانی و .

دی په دې گناه زندان ته تېل وهل سو، چې دښوونې روزنې په وزارت کې یولور پوری چارواکی واوولې یې زده کونکي سم نه ووروزلي اودهغو له کړو وړو نا خبر وو...

محکمي دی پرته له کوم سند نه په اعدام محکوم کړ، ولي فيض محمدخان زکريا وويل، مور کوم سند نه لرو، چي هغه پرې اعدام شي اوکه گناه يې همدوي چي هغه دښوونې روزنې په وزارت کې دنده در لوده، هغسي خو زه هم د معارف وزير وم .

شاه محمودخان وويل، داسمه ده چي مور دهغه په اړه کوم قوي سند نه لرو، خوڅرنگه چي محکمي حکم کړي بايدوژل سي.

دعدي وزيرفضل احمد مجددي، دپوخ رييس احمد علي خان، عبدالغني خان گردبزي کلا يې بېگي اوپوشمېر نورو ټينگار کاوچي بايداعدام سي، چي شاگردان يې اداره نه شو کړی .

مجددي وويل، ما پخپله اورېدل چي ميريو « دهرې » دی اومولوی عبدالرب تره کی اومولويي محمد ابراهيم خان کاموي دجميعة العلماء غړی ، زما شاهدان دي ... دتميز محکمي ريس عبدالرب وويل هو!! زه اوکاموي ورغوميرقاسم وويل چي دالله کلام..؟!!

مير زه محمد خان بيټلي وويل، د شاه شهادت بايد ، دهرېت پوري ونه تړل شي او زکر يا هم ټينگار وکړ، که چير ته ميرقاسم لغمانی چي يوبي گناه انسان دی وژل کېږي بايد زه هم اعدام شم .

عبد الغني خان قلعه بېگي او احمد عليخان ورسره نايب سالارغوث خان په لوراواز وويل، وزيرصاحب تاسو هم بايد په دار وځړول شی ... اوبيا احمدعليخان هغه له گريوانه ونيواوکش يې کړ .

دغه پېښي په داسې مهال يودبل پسي مينځته راغلي، چي په ۱۹۲۳ کال دجون په ۶مې نېټې په جرمني کې دافغان محصل سيدکمال له خوا ، دمحمد نادرخان مشر ورور عزيزخان دمحمد داود خان پلارپه جرمني کې چي افغان سفير په توگه دنده درلوده ووزل سو... همدارنگه له دغې پېښې وروسته دنجات (اماني ښوونځي) ښوونکي محمد عظيم، غوښتل په کابل کې دبرېتاني سفيروژني ، خو بريالی نسولې دسفارت درې نور کار کوونکي ووزل سول اودرېپمه پېښه داوه چي نا درخان ترور شو.

داچي مير قاسم خان اعدام نه سو ستر لامل يې دښوونې روزنې دوزير زکريا ملاتړوه چي دهغه په بي گناهي يې ټينگار کاو .

ميرقاسم خان لغمانی دسيدغلام محمد چهار باغي لغمانی زوی و، چي دامير عبدالرحمن خان په دربار کې دده کورنی استاد واومير قاسم خان پداسې علمي کورنی کې زيږېدلی و، چي په عربي ژبې غږېدلی سواودحبيبي په ښوونځي کې استاد و.

دپوه مترقي انسان په توگه وځلېداودېر زړپه شيرپور کې زنداني شو ، ولي دپلارپه سترگوچي دامير حبيب الله خان استاد و له بنده ازاد سو.

دی امان الله خان ته هم نږدې واوديوڅه وخت لپاره دامان افغان جرېدي مدير و(۱۳۰۰--- ۱۳۰۵) اوبيا د شاهي دربارمنشي وټاکل سواودسقاو دزوي په مهال له دندې گوښه شو.

کله چي محمدنادرخان واک ته ورسېد ، په ۱۳۰۸ کال شاو خواکې دښوونې روزنې معين وټاکل سو، خوکله چي نادر شاه ووزل سو، دی هم په دې تور زنداني اوپه اعدام محکوم شو.

لکه دمخه مو چي وويل دزکريا په هڅواعدام نه سو، ولي ۱۶ کاله په زندان کې پاتي شو اوپه ۱۳۲۸ کال له بنده ووت اوپه ۱۳۵۷ کال د۳ شنبې ورځ دحوت په ۲۲ نېټې ومړ.

اروايي ښاده اوياد يې تلپاتي . (پاتي په بل څپرکي کې)